

Na snehový hárok

Pavol Hammel

Napíšem na snehový hárok,
že ťa tu chcem stretnúť zasa na rok.
Možno, že ti padne z neba do dlane
a tak skončí tvoje dlhé hľadanie.

Možno, že ho vietor inej zhodí,
možno bude z neho kvapka vody.
Možno jar a leto márne preblúdi,
ako hlúpy odkaz v nebi na púti.

Čítaj listy plné vodných čiarok,
čítaj smutnú vodu z oblakov.
Čítaj čo som písal na ten hárok,
čítaj si ma v daždi kvapku za kvapkou.

Prší, prší, prší do pamäti,
raz nech aj dážď z márnej lásky letí.
Myslel som to úprimne a milo,
mrzlo, mrzlo, mrzlo až sa roztopilo.

Prší, prší, prší z toho hárku snehu,
vyprší mi z duše celú nehu.
Možno, že som ešte veľmi mladý,
snehový dážď a daždivé lady.

Čítaj listy plné vodných čiarok,
čítaj smutnú vodu z oblakov.
Čítaj čo som písal na ten hárok,
čítaj si ma v daždi kvapku za kvapkou.

Prší, prší, prší do pamäti,
raz nech aj dážď z márnej lásky letí.
Myslel som to úprimne a milo,
mrzlo, mrzlo, mrzlo až sa roztopilo.